

เรื่องที่ 01

โดย
สำนักกฎหมาย
และจรรยาบรรณ

นายหล่อ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร นายหล่องลงนามในหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยรับรองว่าเป็นผู้คำนวณโครงสร้างควบคุมงานก่อสร้าง วางผัง ออกแบบทำรายการก่อสร้างบ้านพักอาศัยเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 1 หลัง ของนางสวย ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงจากบันทึกถ้อยคำของนางสวยว่า ในระหว่างการก่อสร้าง นางสวยได้ชำระเงินให้นายหล่องรวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 685,000 บาท แต่ปรากฏว่า นายหล่องก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ และนางสวยก็ไม่สามารถติดต่อ นายหล่องได้ตั้งแต่ช่วงประมาณเดือนกันยายน 2559 ต่อมา นางสวยจึงได้ดำเนินการร้องเรียนที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อจะดำเนินการไกล่เกลี่ย แต่นายหล่องก็มิได้มาไกล่เกลี่ยแต่อย่างใด และหลังจากนั้นนางสวยก็ไม่สามารถติดต่อกับนายหล่องได้อีก นางสวยจึงได้ตัดสินใจดำเนินการฟ้องคดีนายหล่องต่อศาล และต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้นายหล่องชำระเงินจำนวน 150,000 บาท แต่นายหล่องก็ยังมีได้ดำเนินการชำระเงินตามสัญญาประนีประนอมยอมความแต่อย่างใด รวมถึงนางสวยได้วางจำหน่ายที่ดินที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ให้ดำเนินการตรวจสอบอาคารพิพาท และเมื่อนายหล่อ เข้าตรวจสอบอาคารพิพาทแล้วเสร็จ ก็ได้ทำรายงานการตรวจสอบและปรากฏข้อเท็จจริงว่า การก่อสร้างในส่วนของเราไม่ตรงกับแบบก่อสร้าง ซึ่งตามแบบกำหนดเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 20 x 20 เซนติเมตร แต่สภาพหน้างานจริงเป็นเสากลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 นิ้ว ซึ่งปริมาณคอนกรีตที่หายไปเป็นจำนวน 0.09 ลูกบาศก์เมตร ต่อ 1 ต้น ประกอบกับมีข้อบกพร่องของงาน ดังนี้ (1) เหล็กตะแกรงฐานรากใส่ไม่ครบ (2) ขนาดฐานรากผิดจากแบบ (3) เสาจริงหน้าตัดสี่เหลี่ยมแต่ทำเป็นเสากลม (4) รอยต่อระหว่างอิฐก่อกำแพงกับเสาไม่เรียบร้อย (5) การบรรจุรอยต่อโครงสร้างเสากับคานไม่แน่นเนียน เพราะโครงสร้างเสากลมแต่คานเป็นเหลี่ยม (6) ตำแหน่งเหล็กแกนคานวางไม่ถูกต้อง (7) ผังปูนฉาบผนังมีรอยแตกร้าวเป็นจำนวนมาก จนในที่สุดนางสวยต้องตัดสินใจรื้อถอนบ้านดังกล่าว เนื่องจากเห็นด้วยสายตาแล้ว เสาบ้านบางต้นเอียง และมีช่องโหว่ระหว่างเสาและกำแพง เนื่องจากไม่มีเหล็กเสียบระหว่างเสาและกำแพง อีกทั้งอิฐมีหน้าตัดเหลี่ยมไม่สามารถต่อกับเสาที่เป็นวงกลมได้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนเป็นท่อใยหิน ประกอบกับเทศบาลตำบลดาวเรือง ได้มีหนังสือถึงสภาวิศวกรเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงว่าแบบและรายการคำนวณที่เทศบาลตำบลดาวเรืองนำเสนอปรากฏลายมือชื่อนายหล่องเป็นวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณในแบบบ้านเดี่ยว 2 ชั้น ของนางสวย อีกทั้งในการดำเนินการตรวจสอบปรากฏอาคารดังกล่าวทำการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ และคิดเป็นงานประมาณร้อยละ 60

ด้วยเหตุดังกล่าว

คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของนายหล่อเข้าข่ายฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 7 และข้อ 8 ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559 จึงให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายหล่อโดยมีกำหนดระยะเวลา 2 ปี 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

เรื่องที่ 02

นายเขียว มีฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ได้ลงนามในฐานะวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณอาคารเนกประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเฟื่องฟ้า ซึ่งเข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะ (ผู้ออกแบบและคำนวณอาคารสาธารณะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป หรือระดับภาคีวิศวกรพิเศษที่ได้รับอนุญาตให้ออกแบบและคำนวณอาคารสาธารณะดังกล่าว) การกระทำของนายเขียว ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร จึงเข้าข่ายประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้อันเป็นความผิดตามข้อ 9 ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559 ประกอบกับข้อกล่าวอ้างของนายเขียวที่ว่า

ในการออกแบบและคำนวณอาคารดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเฟื่องฟ้า นายเขียวได้ดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่งของการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบลตามระเบียบบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลนั้น คณะกรรมการจรรยาบรรณรับฟังได้ว่า พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มีวัตถุประสงค์มุ่งคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ที่อาจได้รับผลกระทบจากการประกอบวิชาชีพเป็นสำคัญ จึงได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 50 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร ประกอบกับพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มิได้มีการบัญญัติยกเว้นให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จะไม่ต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กฎหมายกำหนดไว้แต่อย่างใด

ประกอบกับคณะกรรมการจรรยาบรรณรับฟังได้ว่าแบบแปลนก่อสร้างอาคารเนกประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเฟื่องฟ้า เข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะที่นายเขียว ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ไม่สามารถออกแบบและคำนวณอาคารดังกล่าวได้ ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. 2551 เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามบันทึกถ้อยคำของนายเขียวยอมรับว่า แบบดังกล่าวเป็นเพียงแบบเบื้องต้นซึ่งยังไม่ปรากฏรายการคำนวณที่มีรายละเอียดครบถ้วน อีกทั้งยังได้มีการนำแบบดังกล่าวไปดำเนินการประกวดราคาก่อสร้างอาคารเนกประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเฟื่องฟ้า กรณีดังกล่าวนี้จึงมิใช่ใช้สิทธิ์ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่จะประกอบวิชาชีพโดยปราศจากความระมัดระวัง เพราะหากเกิดความผิดพลาดของแบบและรายการคำนวณ ย่อมอาจเกิดความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของทางราชการได้ นายเขียวในฐานะวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวได้

ด้วยเหตุดังกล่าว

คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของนายเขียวเข้าข่ายฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 8 และข้อ 9 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559 จึงให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายหล่อโดยมีกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ■